

Dolent, lleig i car

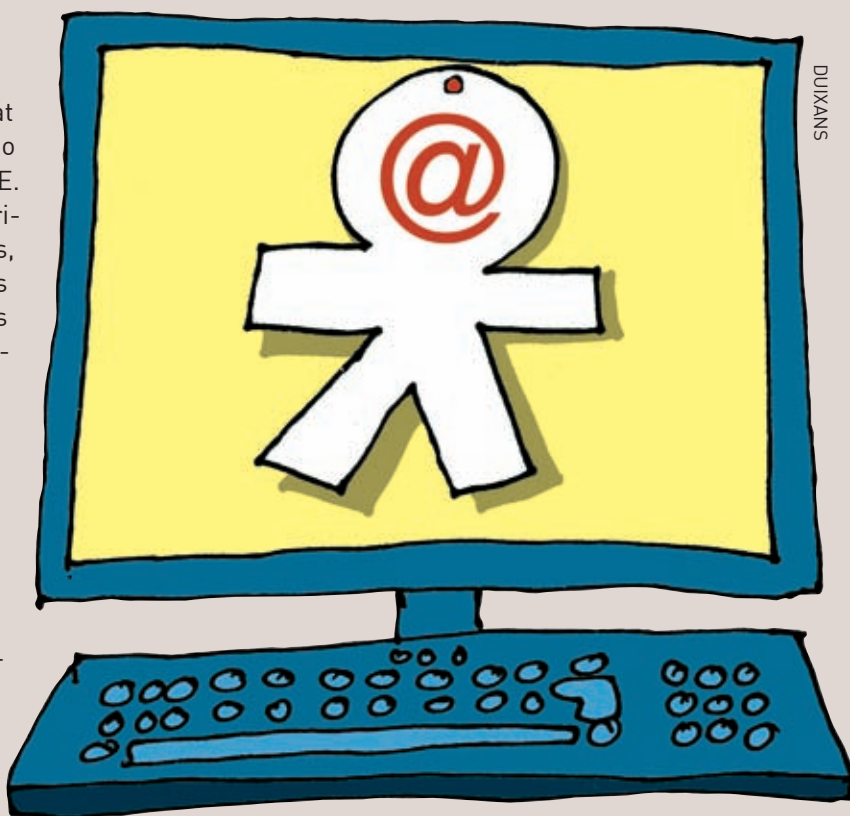
Connectar-se a Internet a l'Estat espanyol és molt més car que no pas a la majoria de països de la UE. És més car i la velocitat és inferior. Si ens comparem amb els estats veïns, Portugal i França, la diferència fa mal als ronyons. Per què francesos i portuguesos paguen pel doble d'ampla de banda gairebé la meitat d'euros que nosaltres? Cada mercat és un món, i deu haver-hi raons tècniques i legislatives que ho expliquin: Telefónica, que podria oferir-ho més barat, ho té prohibit a causa de les lleis antimonopoli, i només pot abaixar preus quan la resta de companyies els abaixen; i a la resta de companyies, que depenen en bona mesura de les línies que Telefónica els lloga, els costa millorar els serveis que ofereix l'exempresa pública. El cas és que, sigui com sigui, paguem més, igual que amb els SMS. Per vés a saber quines raons, també paguem els missatges de text més cars que enlloc. Fins al punt que, a causa de les normatives de la UE, enviar un SMS a Europa des de l'Estat espanyol ja és més barat que enviar-ne un dintre del mateix Estat.

Pot ser que, com a clients, els súbdits d'aquest estat siguem particularment mesells? O bé és que aquells que ens governen troben un no sé què irresistible a afavorir sempre les grans empreses? O es tracta d'una combinació d'ambdues coses? Quan pregunto a amics, coneguts i saludats si Internet els sembla car,

Bloc recomanat:

terrorismeliterari.blogspot.com

És molt possible que passejant pel Barri Vell de Girona us hàgiu trobat penjada, en una paret o en un portal, una quartilla amb un poema imprès. Són poemes que, com els lladres de camí ral, pretenen agafar el lector per sorpresa. En el seu bloc, els impulsors de la cosa repassen les seves activitats i demostren que, contra el que deia la cançó, qualsevol moment és bo per a la lírica.

la majoria em contesten que no. Que, fet i fotut, gràcies a la connexió a la xarxa s'estalvien un dineral en cinema, en música o en televisió de pagament. Encara hi guanyen quartos, em diuen alguns. Si els pregunto si es miren mai o escolten les ofertes que dia sí dia també els ofereixen per rebaixar la quota actual, són ben pocs els que em responen que hi paren atenció. Gairebé tots escaldats per les gimcanes kafkianes que cal superar cada cop que els cal posar-se en contacte amb l'atenció al client d'una empresa de telecomunicacions, en fugen com de la pudor. El temps i els maldecaps no valdran els cèntims que s'estalviaran, vénen a dir. Amb uns clients conformats o resignats amb les quotes de connexió que paguen, les solucions potser haurien de venir dels governants, a qui se suposa que amoina el fet que els nivells de connexió a Internet a l'Estat espanyol siguin sensiblement inferiors a la mitjana de la UE. Unes quotes més barates incorporarien més gent a la xarxa i evitarien la fractura digital, que en diuen, i que molts consideren la nova forma de l'analfabetisme. Però al Govern d'Espanya, d'Internet sembla que només el preocupi allò que ells en diuen la pirateria. «Baixar els preus perquè encara hi hagi més lladres?» –deuen pensar– «De cap de les maneres!».